

ГОБЛИН

ПРЕПЕВАЛИ
ДРАГАН МАРКОВИЋ
И ИРИНА МАРКИЋ

ФРАНСИС СТИКЛИ
И СТЕФАНО МАРТИНУС

Дубоко у мочвари где мрачно је тло,
где шуњају се сенке и још ко зна ко,
у муљу и блату, пепелу и тмини...

...за благом трагао

Гоблин

у тишини.

Старудије, андрамоље, дрангулије,
шта год Гоблин нађе – себично сакрије.
И пластичну канту, и облук што спава,
све то у џепове Гоблин нагурава.

Ал' кад би неки сањар-радозналац,
с планине ђубрета помолио палац,
Гоблин би праснуо, урликнуо гласно:

„МОЈЕ ЈЕ!
Није ли то јасно!“

„МОЈЕ ЈЕ!“

Чује се док грли конзерву сваку.

„МОЈЕ ЈЕ!“

Урла Гоблин и чепрка по мраку.

„Шта хоћете ви?“, грмну громогласан.
„Да ти помогнемо“, одговор је јасан.
Чистили су тако, под ногама крчка,
БЕС куља, а Гоблин љутит звера, пљуцка.

